

בש"פ 2534/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2534/17

כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה חמש-עשרה להארכת מעצר מעבר לתשעה
חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

עו"ד חיים שוייצר
עו"ד טלי תמרי

בשם המבקשת:
בשם המשיב:

החלטה

1. זוהי הבקשה ה- 15 (!) להארכת מעצרו של המשיב, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב- 90 ימים נוספים, החל מיום 7.4.2017 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 23362-03-13 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. ביום 12.3.2013 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע (אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים) ועבירה של הדחה בחקירה, שביצע כלפי בתו כ' (ילידת 1996). על פי המתואר בכתב האישום, מסכת ההתעללות שהעביר לכאורה המשיב את בתו החלה כשהייתה כבת 8 שנים, כשעוד התגוררה המשפחה באוקראינה, והמשיכה עם עלייתם ארצה ועד לחשיפת הפרשה בשנת 2013. עוד מייחס כתב האישום למשיב עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות של קטין ואיומים, שביצע כלפי בנו ל' (יליד 2003). פרטיו הקשים של כתב האישום הובאו בהרחבה בהחלטות הקודמות על הארכת מעצרו של המשיב.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. ביום 10.4.2013 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת מעצר, ולבקשתו הורה בית המשפט על עריכת תסקיר בעניינו. שירות המבחן קבע בתסקיר שהגיש כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ופסל את החלופות והמפקחים המוצעים, ובשל כך נמנע מלהמליץ על שחרורו של המשיב. גם בתסקיר משלים, שהוכן לבקשת המשיב, חזר שירות המבחן על הערכתו באשר למסוכנות המשיב ושוב לא ראה להמליץ על חלופת מעצר. ביום 11.9.2013 קבע בית המשפט כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לאשמת המשיב וכי אין כל כרסום בראיות, גם לאחר העדת המתלוננת בתיק העיקרי, והורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

4. בית משפט זה הוציא תחת ידיו ארבע-עשרה החלטות על הארכת מעצרו של המשיב - חלקן בהסכמתו - תוך שהושם דגש על המסוכנות הטבועה בעבירות החמורות המיוחסות לו בכתב האישום ועל החשש לשיבוש הליכי משפט הכרוך בעבירות מין במשפחה (בש"פ 8173/13 מיום 5.12.2013; בש"פ 1450/14 מיום 6.4.2014; בש"פ 3482/14 מיום 27.5.2014; בש"פ 5218/14 מיום 28.7.2014; בש"פ 6597/14 מיום 22.10.2014; בש"פ 123/15 מיום 13.1.2015; בש"פ 2401/15 מיום 20.4.2015; בש"פ 4799/15 מיום 2.8.2015; בש"פ 6599/15 מיום 15.10.2015; בש"פ 9024/15 מיום 6.1.2016; בש"פ 2616/16 מיום 6.4.2016; בש"פ 5330/16 מיום 11.7.2016; בש"פ 7528/16 מיום 9.10.2016; בש"פ 9994/16 מיום 3.1.2017).

במהלך תקופה זו גם נערכו שני תסקירים משלימים נוספים לפי הנחיות בית המשפט במטרה לבחון חלופות מעצר שהציע המשיב, ובשניהם שב שירות המבחן על הערכתו כי אין שינוי ברמת הסיכון הנשקפת מן המשיב, ועמד על המלצתו שלא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

5. המדינה שבה וטוענת גם במסגרת בקשתה זו להארכת מעצרו של המשיב, כי לא קהתה מסוכנותו של המשיב, כעולה מחומרת העבירות שביצע כלפי ילדיו ומתסקירי המעצר שהוגשו בעניינו. עוד נטען כי התמשכות ההליכים נובעת מקו ההגנה החריג שבחר המשיב ומהדחיות הרבות שביקשה באת כוחו. בשל כך, סבורה המבקשת כי אין מנוס מהמשך מעצרו של המשיב עד לסיום משפטו, שדומה כי קרב. פרשת ההגנה הסתיימה אך לאחרונה, ובדיון שהתקיים ביום 9.3.2017 הורה בית המשפט על הגשת סיכומי הצדדים וקבע כי במידת הצורך ייקבע מועד להשלמת הסיכומים בעל-פה.

6. בדיון לפני הפנה בא כוח המדינה לנימוקי הבקשה. נטען כי ההגנה נוקטת בסחבת בלתי מתקבלת על הדעת בניהול ההגנה, וכי מכל מקום ההליך מצוי כעת בשלב הסיכומים. צוין עם זאת, כי באת כוח המשיב טרם הגישה סיכומיה וכי הודיעה כי בכוונתה לבקש הצגת עדויות נוספות אף שפרשת ההגנה כבר הסתיימה.

באת כוח המשיב טענה מצידה כי יש "התפתחות ראייתית דרמטית" בתיק, וכי מכל מקום, המשיב אינו מהווה סיכון למתלוננים ועל כן אין מניעה לשחררו לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

7. על אף ההימשכות החריגה של ההליך, אין מנוס מקבלת הבקשה.

8. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 54/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עלא אדין (31.1.2016)). כן יש לשקול את הגורמים להימשכות ההליך, מקום שזה נמשך מעבר למידה.

9. אשר לקצב התקדמות ההליכים במקרה דנן, מדובר ללא ספק במקרה חריג מאוד הן באשר לקצב התקדמות ההליך, וממילא באשר למשך תקופת המעצר. אלא שבית משפט זה, כמו גם בית משפט קמא, עמדו שוב ושוב בהחלטותיהם בעניינו של המשיב על ההתנהלות החריגה של ההגנה אשר גרמה לכך שפרשת ההגנה, שהחלה עוד ביוני 2014, נמשכה קרוב ל-3 שנים.

10. העבירות בהן מואשם המשיב הן חמורות מאוד ומצביעות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. ואכן, שירות המבחן שלל שוב ושוב את שחרור המשיב לחלופת מעצר, ושתי בקשות לעיון חוזר שהגישה ההגנה, נדחו על ידי בית משפט קמא. לכך נוסף גם החשש לשיבוש מהלכי משפט, שלא רק שהוא אינהרנטי במקרים של עבירות מין במשפחה, אלא שבעניינו הואשם המשיב כאמור גם בעבירה של הדחה בחקירה.

11. ואכן, בהחלטות האחרונות שניתנו בבית משפט זה בעניינו של המשיב נקבע כי יש להותיר את המשיב במעצר, על אף הימשכותו החריגה של ההליך, וזאת נוכח מסוכנותו של המשיב, מצבם המורכב של המתלוננים, העדר חלופת מעצר ראויה, כמו גם העובדה שהעיכוב בהתקדמות ההליך נעוץ ברובו בהתנהלותה של ההגנה.

12. מכל מקום, בינתיים, כמצוין לעיל, ההליך הגיע לשלב הסיכומים, ויש לקוות כי בכך הגיע ההליך ל"ישורת האחרונה", וכי בית משפט קמא לא יאפשר עיכובים נוספים שאינם לצורך.

13. למותר להוסיף, כי ככל שחלה "התפתחות ראייתית דרמטית", כטענת באת כוח המשיב, אין זה ענין להליך של הארכת מעצר בו אנו מצויים אלא לבקשה לעיון חוזר בפני בית משפט קמא. הוא הדין באשר לטענה בדבר אפשרות של חלופת מעצר מאינת מסוכנות.

14. סוף דבר: אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה ב-90 ימים, החל מיום 7.4.2017 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 23362-03-13 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט באדר התשע"ז (27.3.2017).

ש ו פ ט